Breadcrumb

1. Αρχική
2. Entity Print

Δημοσιεύτηκε: 01/11/2013 Ενημερώθηκε: 12/11/2014

Διαπιστώσεις και συμπεράσματα από τη διευρυμένη εφαρμογή των ενδοομιλικών συναλλαγών

Προβολή σε μορφή PDF

Όπως είναι πλέον γνωστό, με την εφαρμογή του ν.4110/2013 τροποποιήθηκε το άρθρο 39 του Κ.Φ.Ε., το οποίο υποχρέωσε στην υποβολή συνοπτικού πίνακα στη Γ.Γ.Π.Σ. και την κατάρτιση φακέλου τεκμηρίωσης, τις επιχειρήσεις με ενδοομιλικές συναλλαγές το ύψος των οποίων ξεπερνά τις 100.000 για τζίρο έως 5 εκατ. και τις 200.000 για 5 εκατ. και πάνω. Επίσης, για τον περιορισμό του διαχειριστικού κόστους του φακέλου και κυρίως του απαιτούμενου χρόνου για την κατάρτισή του, θεσπίστηκε με το άρθρο 91 του ν.4182/2013 και την ΠΟΛ.1220/2013, το όριο των 20.000 ευρώ ανά συναλλαγή συνδεδεμένης

Παρά την αρχική μάλλον χλιαρή αντίδραση ως προς την εφαρμογή του μέτρου, ο βαθμός ανταπόκρισης των επιχειρήσεων ήταν αρκετά καλός. Σε αυτό συνέβαλε και το Φορολογικό Πιστοποιητικό που είχε ως απαραίτητη προϋπόθεση την υποβολή του συνοπτικού πίνακα και την τεκμηρίωση των ενδοομιλικών συναλλαγών, με αποτέλεσμα να υπάρξουν πιέσεις από τους Ορκωτούς Ελεγκτές ως προς τη φύση και το ύψος των συναλλαγών αυτών.

Για τις εταιρείες που δεν ελέγχονται υποχρεωτικά από Ορκωτούς, η ανταπόκριση ήταν σαφώς πιο χαλαρή, καθότι οι περισσότερες εταιρείες επέλεξαν να αποστείλουν το συνοπτικό πίνακα χωρίς να καταρτίσουν το φάκελο τεκμηρίωσης. Η συγκεκριμένη πρακτική ακολουθήθηκε από αρκετές Διοικήσεις, δεδομένου ότι ο

φάκελος τίθεται στη διάθεση της αρμόδιας ελεγκτικής αρχής, στα πλαίσια ελέγχου, εντός διαστήματος 30 ημερών (παρ. 4 Άρθρου 39Α του ΚΦΕ). Βέβαια, η εν λόγω κίνηση δεν μπορεί να θεωρείται ενδεδειγμένη, καθώς ενδέχεται να προκύψουν ζητήματα, όπως η έλλειψη συγκριτικών στοιχείων, τα οποία να μην αντιμετωπίζονται σε ένα στενό χρονικό περιθώριο.

Στον αντίποδα, εταιρείες που κατάρτισαν φακέλους τεκμηρίωσης, είχαν τη δυνατότητα να διαπιστώσουν πιθανές αποκλίσεις από τις επικρατούσες συνθήκες στην αγορά και να προβούν σε διορθωτικές κινήσεις, και πιο συγκεκριμένα στη θέσπιση τιμολογιακής πολιτικής που συνάδει με την Αρχή των Ίσων Αποστάσεων.

Παράλληλα όμως δημιουργήθηκαν αρκετά προβλήματα τεκμηρίωσης σε συναλλαγές με αρνητικό περιθώριο κέρδους, το οποίο είναι αποτέλεσμα της οικονομικής κρίση σε πολλούς κλάδους και της δυσκολίας άμεσης προσαρμογής του έμμεσου κόστους. Σε αυτές τις περιπτώσεις, οι αρμόδιοι ελεγκτές οφείλουν να λάβουν υπόψη τους τις ιδιαίτερα δυσμενείς οικονομικές συνθήκες και να κατανοήσουν ότι η δυσκολία μείωσης των έμμεσων εξόδων ή ενδεχομένως η μη αποτελεσματική λειτουργία μιας επιχείρησης, δεν αποτελούν απαραίτητα παράγοντες ηθελημένης φοροδιαφυγής.

Επίσης, προβληματική ήταν η τεκμηρίωση συναλλαγών διότι σε αρκετές περιπτώσεις παρατηρήθηκε αδυναμία εύρεσης συγκριτικών στοιχείων, που να ικανοποιούν τις Αρχές που έχουν τεθεί από τον ΟΟΣΑ. Πιο συγκεκριμένα, οι ζημιογόνες επιχειρήσεις πρέπει να εξαιρούνται από το δείγμα, γεγονός το οποίο περιορίζει σημαντικά το μέγεθός του. Επίσης, πολλές επιχειρήσεις ανήκουν σε Ομίλους ως μητρικές ή θυγατρικές, πράγμα όμως που δεν το αναφέρουν ξεκάθαρα στις ιστοσελίδες τους, με συνέπεια να περιλαμβάνονται στο εξεταζόμενο δείγμα ενώ έπρεπε να απορριφθούν. Αξίζει να αναφερθεί ότι αρκετές επιχειρήσεις, δεν έχουν σε περίοπτη θέση στην ιστοσελίδα τους ή δεν έχουν καν αναρτήσει τις οικονομικές τους καταστάσεις, με συνέπεια οι διαθέσιμες πληροφορίες να περιορίζονται ακόμα περισσότερο.

Τα συγκεκριμένα γεγονότα είναι ιδιαίτερα σημαντικά, από τη στιγμή που πολλές μικρομεσαίες κυρίως επιχειρήσεις αδυνατούν, λόγω κόστους, να αναθέσουν τη σύνταξη του φακέλου σε ένα εξωτερικό σύμβουλο ή μία ελεγκτική επιχείρηση, οι οποίοι ανατρέχουν σε παγκόσμιες βάσεις δεδομένων για την άντληση συγκριτικών στοιχείων. Επίσης, πρέπει να αναφερθεί ότι η παρούσα οικονομική κατάσταση της χώρας μας, καθιστά ατελέσφορη τη σύγκριση με εταιρείες που εδρεύουν σε άλλες χώρες της ΕΕ, εξαιτίας του διαφορετικού επιπέδου συστημικού κινδύνου και της

ευρύτερης καθίζησης της ζήτησης.

Κατόπιν των ανωτέρω, οι διάφοροι κρατικοί φορείς (ΕΒΕΑ, Υπηρεσία ΓΕΜΗ, Εθνικό Τυπογραφείο, Επιμελητήρια) οφείλουν να προβούν στη ρύθμιση των ανωτέρω ζητημάτων, στα πλαίσια της διευκόλυνσης εύρεσης στοιχείων και κατάρτισης των φακέλων εκ μέρους των επιχειρήσεων. Επιπρόσθετα, οι κρατικοί φορείς σε συνεργασία με τις ανεξάρτητες αρχές (πχ ΕΛΣΤΑΤ, ΤτΕ κ.ά.), δύνανται να ξεκινήσουν τη δημιουργία βάσεων δεδομένων, οι οποίες θα περιλαμβάνουν τιμές αγαθών χονδρικής, λιανικής ενδεχομένως και μικτά περιθώρια κέρδους, στα οποία θα έχουν πρόσβαση οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις και θα μπορούν να αντλούν αξιόπιστα συγκριτικά στοιχεία.

Ας μην ξεχνάμε όμως τη δυνατότητα χρησιμοποίησης εσωτερικών συγκριτικών στοιχείων κατά τη διαδικασία της τεκμηρίωσης, από τη στιγμή που η πλειονότητα των συναλλαγών δε διενεργείται με εταιρείες του Ομίλου αλλά με τρίτα μέρη. Από την πρόσφατη εμπειρία μας, φανερή ήταν η αδυναμία αρκετών επιχειρήσεων, με ελλιπή μηχανογραφική οργάνωση, να εξάγουν αξιόπιστα για τη σύγκριση οικονομικά στοιχεία από τα λογιστικά και εμπορικά τους προγράμματα. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, οι εταιρείες μπορούν να προβούν σε νέες παραμετροποιήσεις των εμπορικών και λογιστικών τους εφαρμογών, ώστε να εξάγουν τις παρατηρούμενες τιμές προς συνδεδεμένα και μη μέρη για ίδια είδη αγαθών, ή στην περίπτωση παρεμφερών αγαθών να χρησιμοποιούνται τα σχετικά περιθώρια κέρδους.

Κλείνοντας, πρέπει να τονιστεί ότι το ζήτημα της τεκμηρίωσης των τιμών των ενδοομιλικών συναλλαγών (Transfer Pricing), εμπεριέχει μία κουλτούρα, η οποία ξεφεύγει από τα στενά όρια της φορολογίας. Πιο συγκεκριμένα, δεν αρκεί να αποδείξει ο ένας συμβαλλόμενος ότι εμφανίζει μεγαλύτερα κέρδη και άρα υφίσταται μεγαλύτερη φορολογική επιβάρυνση, διότι μπορεί να ζημιώνεται αντίστοιχα η συνδεδεμένη επιχείρηση. Η ενδελεχής ενασχόληση του ΟΟΣΑ με το Transfer Pricing, του προσδίδει μία επιστημονική διάσταση, η οποία απαιτεί να αφιερώσει κανείς αρκετό χρόνο για να την κατανοήσει και να την εφαρμόσει.

ΠΗΓΗ: TaxExperts

Τύπος Υπηρεσίας
Ενδοομιλικές Συναλλαγές

Heading
Ελληνικός Φορολογικός Οδηγός

Δείτε όλο τον Οδηγό